

موسسه حقوقی آوای عدالت سروش

قانون طرز جلوگیری از تصرف عدوانی مصوب ۱۴ اردیبهشت ماه ۱۳۰۹

قانون طرز جلوگیری از تصرف عدوانی/

مصوب ۱۴ اردیبهشت ماه ۱۳۰۹ /

ماده اول - در هر موردی که کسی مال منقول یا غیر منقولی را از تصرف متمصرف بدون رضایت او خارج می‌نماید یا مزاحم استفاده متمصرف می‌شود مأمورین نظمیه و در صورت نبودن آنها حکام و نواب حکام و در صورت نبودن آنها مأمورین امنیه مکلف هستند از مزاحمت یا اقدامی که برای تصرف عدوانی می‌شود جلوگیری نمایند اگر چه عمل مزبور به استناد ادعای حقی نسبت به آن مال باشد./

ماده دوم - هر گاه کسی مال غیر منقولی را که در تصرف غیر بوده است عدواناً تصرف کرده باشد مأمورین حفظ انتظامات عمومی باید با حکم کتبی مدعی‌العموم محل مال مزبور را به تصرف شاکی (متصرف اول) بدهند و این حکم وقتی داده می‌شود که از تاریخ تصرف عدوانی بیش از یک ماه نگذشته باشد هر گاه از مقر مدعی‌العموم تا محل وقوع تصرف عدوانی بیش از پنج فرسخ فاصله باشد حاکم یا نایب‌الحکومه که در این مورد از طرف وزارت عدلیه به سمت نمایندگی مدعی‌العموم معین می‌شوند حکم مذکور در فوق را خواهند داد. در این مورد حاکم یا نایب‌الحکومه باید در ظرف (۵) روز، راپرت اقدام خود را برای مدعی‌العمومی ارسال دارند./

ماده سوم - در مورد ماده فوق که حاکم یا نایب‌الحکومه سمت نمایندگی مدعی‌العموم را دارند مسئول وزارت عدلیه بوده و رسیدگی به تقصیرات اداری آنها راجع به ماده فوق با اطلاع وزارت داخله در محاکم اداری وزارت عدلیه به عمل خواهد آمد./

ماده چهارم - در مورد مواد (۱) و (۲) پس از اینکه مال در تصرف متمصرف اول ابقا یا مجدداً به تصرف او داده شد و یا رفع مزاحمت از متمصرف‌گردید دیگر مدعی‌العموم یا سایر مأمورین مذکور در مواد فوق نمی‌توانند آن را از تصرف او خارج کرده یا تصمیمی مخالف تصمیم سابق خود اتخاذ کنند./

ماده پنجم - مأمورین مذکور در ماده (۲) حکم خود را نسبت به تصرف عدوانی باید کتباً به مدعی‌الیه ابلاغ نموده بلافاصله آن را به موقع اجرا گذارند از این حکم تا ده روز پس از ابلاغ می‌توان استینافاً شکایت کرد مرجع شکایت اگر حکم از طرف مدعی‌العموم بوده محکمه بدایت محل و اگر از طرف حاکم یا نایب‌الحکومه بوده نزدیکترین محکمه صلح خواهد بود./

ماده ششم - مستأجر و مباشر و خادم و رعیت و کارگر و به طور کلی اشخاصی که مالی را از قبل دیگری متمصرفند می‌توانند مطابق مواد فوق از تصرف عدوانی شکایت نمایند./

ماده هفتم - مستأجر پس از انقضای مدت اجاره و همچنین هر امین دیگری در صورت مطالبه مالک یا قائم‌مقام یا مأذون از طرف او عین مستأجره و یا مال امانی را به تصرف کسی که حق مطالبه دارد نداد متمصرف عدوانی محسوب است مشروط به اینکه از طرف کسی که حق مطالبه دارد به ترتیب‌ذیل به آنها اخطار شده باشد./

مستأجر در صورتی که اخطار لااقل یک ماه قبل از انقضا مدت اجاره به عمل آمده باشد پس از انقضا مدت اجاره و الا پس از یک ماه از تاریخ اخطار متمصرف عدوانی محسوب شده و مطابق این قانون با او رفتار خواهد شد. سایر اشخاصی که مال دیگری را به طور امانی متمصرف باشند (۵) روز پس از اخطار و عدم تخلیه و رفع ید متمصرف عدوانی محسوب خواهند شد اخطار فوق به وسیله اداره ثبت اسناد یا دفتر محکمه بدایت یا دفتر محکمه صلحیه به عمل می‌آید و اگر در محل هیچیک از مراجع فوق نباشد به وسیله حاکم یا نایب‌الحکومه./

ماده هشتم - در صورتی که بین موجر و مستأجر راجع به تخلیه ملک پس از انقضا مدت اجاره و یا بین صاحب مال و امین مقررات و شرایط خاصی باشد و همچنین در موارد مشمول مواد ۳۸ - ۳۹ - ۴۰ قانون ثبت اسناد و املاک مقررات این قانون اجرا نخواهد شد./

ماده نهم - اختلاف بین موجر و مستأجر دکان و مغازه و کاروانسرا راجع به تخلیه مشمول مواد فوق نبوده و دعوی تخلیه مطابق قانون حکمیت قطع و فصل خواهد شد./

ماده دهم - در صورتی که مدعی تصرف عدوانی مطابق این قانون شکایت نکرده باشد می‌تواند در مدت مقرر قانونی موافق مقررات اصول محاکمات حقوقی مربوط به محاکم صلحیه رفتار نماید./

ماده یازدهم - این قانون از اول تیر ماه ۱۳۰۹ به موقع اجرا گذارده می‌شود./

این قانون که مشتمل بر یازده ماده است در جلسه چهاردهم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و نه شمسی به تصویب مجلس شورای ملی رسید./

/